

λογικοῦ καὶ τῆς ἠθικῆς. Μᾶς μανθάνει νὰ ὑποφέρωμεν τὴν δυστυχίαν μὲ γενναιότητα, νὰ μὴν ὀργιζώμεθα διὰ ὕβρεις τὰς ὁποίας μᾶς διευθύνουν, κ. τ. λ.

Ὑποχρεώνει τοὺς ἀνθρώπους νὰ συνέρχωνται καὶ νὰ συγκροτοῦν ἐν σῶμα ἐθνικόν, καὶ κοινωνίαν, χωρὶς τῆς ὁποίας δὲν ἠμπορεῖ νὰ ὑπάρξῃ μῆτε ἀμοιβαία βοήθεια, μῆτε διοικήσεις, μῆτε νόμοι. Μὲ τοῦτον τὸν τρόπον συντείνει ἐκ τοῦ πλαιγίου εἰς τὸ νὰ μακρύνῃ τὴν ζωὴν μας.

Τέλος πάντων ἡ παιδεία μᾶς κάμνει νὰ γνωρίσωμεν ἄπειρα συμφέροντα ἀπὸ τὰ ὁποῖα εἰς μὲν τὴν νεότητα δὲν ἔχομεν ἀνάγκην, εἶναι ὅμως ὠφελιμώτατα εἰς τὴν προβηκυῖαν ἡλικίαν. . . .

(Ὑγιονομ. Αρχιγέν. Σαράντ.)

ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΕΞΘΦΛΗΣΕΩΣ.

Τῷ Κ. Βενιαμὶν Οὐέββφ.

Πάσσιον, 22 Ἀπριλ. 1784.

Ακριβέμου Κυρίε,

Ἐλαβον τὴν ἐπιστολὴν σου τῶν 15 τοῦ τρέχοντος, μετὰ τοῦ ἐσωκλειστοῦ σου ὑπομνήματος, καὶ ἐλυπήθην μεγάλως βλέπων τὴν εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκεισαι δεινὴν θέσιν. Ἐντὸς τῆς παρούσης σ' ἐσωκλείω δέκα χρυσοῦς λουδοβίκους· ἀλλὰ δὲν ἐννοῶ ὅτι σὲ χαρίζω τὴν ποσότητα ταύτην, ἀλλὰ μόνον σὲ τὴν δανείζω. Ἀφοῦ κατενοδωθῆς εἰς τὸν τόπον σου, μετὰ τῆς καλῆς φήμης τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνεις, δὲν θέλεις λείψειν νὰ εὐρῆς ἔργον τι, δι' οὗ θέλεις εἰσθαι εἰς κατάστασιν ἀκολούθως νὰ πληρώσῃς ὅλα σου τὰ χρέη. Τότε ἂν εὐρῆς τίμιόν τι ὑποκείμενον εἰς τὴν αὐτὴν ἀμηχανίαν τὴν ὁποίαν εἶσαι καὶ τώρα, λάβε τὴν καλωσύνην νὰ μ' ἐξοφλήσῃς, δίδων εἰς αὐτὸν τὴν ἰδίαν ταύτην ποσότητα, ἀλλὰ μὴ λείψῃς συγχρόνως νὰ τὸν εἰδοποιήσῃς ὅτι ἀμέσως ὅταν εὐκολυνθῇ καὶ αὐτὸς, νὰ πληρώσῃ τὴν αὐτὴν ποσότητα εἰς ἄλλον. Οὕτως ἐλπίζω ὅτι οἱ δέκα χρυσοῖμον λουδοβίκοι θέλουσι περάσειν ἀπὸ πολλὰς χεῖρας, μέχρις οὗ νὰ καταστήσωσιν εἰς τινὰ ἀχθοφόρον ὅτι θέλει ἐμποδίσῃ τὴν περιστροφὴν των. Ἴδου ποῖον στρατήγημα ἤνρον ὥστε δι' ὀλίγων χρημάτων νὰ πράξω μικρὸν τι ἀγαθόν. Δὲν εἶμαι ἀρκετὰ πλούσιος ὥστε νὰ δαπανῶ εἰς ἀγαθοεργίας· διὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφύγω εἰς τὴν πονηρίαν, καὶ ἐκ μηδαμινού τινος πράγματος νὰ ἐξάξω τινὰ ὠφέλειαν. Εὐχομαι δὲ νὰ ἐπιτύχῃς καθ' ὅλα.

Β. Φραγκλῖνος.